

Дилери вребају дјецу у школским дворичиштима

■ С.Р. је имао свега 13 година када је почео да узима дрогу, код нас је дошао након седам година хероинске зависности, рекао је Булајић

■ Од 300 наркомана, колико је за седам година тражило помоћ „Препорода“, излечено је свега двадесетак

■ Све док не изгубе породицу, пријатеље, док не почине кривична дјела да би дошли до новца, не схватају да су зависни

Директор никшићке НВО „Препород“, која се бави борбом против болести зависности, Јован Булајић упозорио је да све више дјеце проба дрогу у школском узрасту, о чему свједоче бројна истраживања, али и искуства НВО. Булајић је казао „Дану“ да би то требао да буде јасан сигнал за надлежне, да се значајније позабаве проблемом наркоманије, који је последњих година ескалирао у Црној Гори. Он је истакао податак о малом броју зависника који се излече.

Булајић наводи да се за се-

дам година рада, НВО „Препород“ обратило више од 300 људи, који су тражили помоћ због проблема зависности од психоактивних супстанци.

– Излечено је двадесетак, од укупног броја зависника који су нам се обратили за помоћ – рекао је Булајић.

Он је упозорио да није довољно то што многа школска дворишта чувају контакт полицији, и одржавају се школске радионице за превенцију наркоманије.

Дилери вребају на сваком ћошку, па је потребно укључити све институције и читаво дру-

штво, како би се сузбио и ријешено тај проблем – оцијенио је Булајић.

По његовим ријечима, огроман број дјеце веома рано одлучи да проба дрогу. Булајић наводи примјер младића С.Р. (21), који је обратио „Препороду“ за помоћ, након што је седам година узимао хероин.

– Имао је свега 13 година када је почео да узима дрогу. Најстарији зависник који је код нас потражио помоћ има 53 године – рекао је Булајић.

Наводи да најчешће одрасли затраже помоћ, јер дјеца не спознају проблем у тим првим годинама када почну да конзумирају дроге.

– Све док не изгубе породицу, пријатеље, док не почине кривична дјела да би дошли до новца који им је потребан, да не би западали у кризу, не схватају да су зависни. Кад ти људи постану предмет интересовања полиције, судова, тужилаштва, кад почну и материјални проблеми, и кад услед интравенског конзумирања добију хепатитис, тек тада траже помоћ – појаснио је.

Он је казао да лијечење у просјеку траје од годину и по до двије. Након амбулантног лијечења у специјалистичкој болници у Доброти, гдје се обавља детоксикација, рехабилитација се наставља у некој другој институцији или установи.

– Након детоксикације, слиједе много озбиљнији кораци, као што је рехабилитација и ресоцијализација. Детоксикација је фаза у којој зависници махом одустају, јер нису довољно мотивисани. За врије-

ме рехабилитације суочавамо се са проблемима и последицама конзумирања дроге. Тада зависник треба да увиди које су то ситуације утицале да он почне да злоупотребљава психоактивне супстанце – казао је Булајић.

Истиче да се након тога улази у процес ресоцијализације, односно припреме рехабилитанта да се суочи са стварношћу, и да научи да нормално функционише у својој средини, „да буде спреман да одговори на ситуације које средина намеће свима“.

– Метадонска метода лијечења спада у такване програме смањења штете. Дјеловање метадона је скоро исто-

вјетно хероину, и даје се људима који никад нијесу показали склоност или потребу за лијечењем, и тиме се врши превенција инфекција, како полно тако и крвно преносивих. Јавна институција за смјештај и рехабилитацију зависника на Какаричкој гори и двије невладине организације, функционишу по систему помоћи кроз „12 корака“. Постоји и амбулантно лијечење у болницама гдје се врши детоксикација, док двије организације лијече зависнике помоћу метадона. Једна приватна ординација у лијечењу примјењује између осталог и блокаторе – објашњава Булајић.

Како он каже, када психолошка савјетовања, блокатори и друге методе не уроде плодом, зависници долазе у „Препоро-

Булајић

Први пут је пут у пакао

Булајић истиче да се „само први пут проба дрога, а већ сваки наредни је зависнички чин“. Он је саопштио да има људи који су након првог узимања дроге постали зависни.

– Прво узимање хероина изазива мучнину и нагон за повраћањем, и не пружа нимало лијеп доживљај, али људи ипак узимају изнова и изнова. Како то другачије објаснити, осим зависношћу – рекао је Булајић.

род“ „као у последњу станицу“.

– Наше удружење, после периода мотивације, у сарадњи са комунама и терапијским заједницама ради стационаран третман са зависницима, што се у зависничкој популацији сматра најтежим видом лијечења, зато им је то и последња опција – истиче Булајић.

По ријечима Булајића, наркоманија је специфична болест, јер болесник ради све да се не излечи, за разлику од

свих других.

– Кад зависник западне у апстиненцијалну кризу, он ради све да криза престане, што резултира узимањем нове дозе, а то само продубљује проблем – казао је он.

Осим у фази детоксикације, најчешће одустају од лијечења у процесу адаптације на стационаран третман, када нова средина и људи изазивају жељу за проналаском разлога због којег би одустали од лијечења.

И.Ј.–М.С.

Млади све чешће падају у канџе дроге

И стари подаци довољно говоре

По ријечима Булајића, истраживање Института за јавно здравље показало је да је до 2006. године регистровано нешто близу 3.000 зависника од психоактивних супстанци.

– Наше процјене су да ту бројку треба помножити са „тамном бројком“ 5. Треба истаћи да, према Европском центру за мониторинг дрога, уз једног зависника просјечно пати четири до пет чланова породице – казао је Булајић.

По његовим ријечима декриминализација марихуане, односно њена легализација, довешће до повећаног броја зависника.